

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31921/2023
09.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље малолетне АА из ..., чији је законски заступник ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Блог, адвокат из ..., против туженог ВВ из Републике Хрватске, чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., ради измене висине издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 487/23 од 03.10.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 487/23 од 03.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 134/23 од 19.06.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, одређено је да се мења пресуда Основног суда у Кикинди П2 129/19 од 23.12.2019. године у погледу висине издржавања тако што се обавезује тужени да малолетној тужиљи плаћа 20.000,00 динара месечно од 19.04.2023. године, па убудуће, док за то постоје законски услови, до 10-ог у месецу за текући месец, а у случају доцње са законском затезном каматом од падања у доцњу до исплате, те да је доспеле рате дужан платити одједном са законском затезном каматом од падања у доцњу до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати 31.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 487/23 од 03.10.2023. године, делимично је усвојена а делимично одбијена жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу одлуке о издржавању и висини накнаде трошкова са затезном каматом од извршности до исплате и преначена у делу одлуке о камати на досуђени износ трошкова тако што је одбијен захтев за затезну камату за период од пресуђења до извршности. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку применом члана 408. ЗПП у вези члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Кикинди П2 129/19 од 23.12.2019. године обавезан је тужени да на име издржавања малолетне тужиље, рођене ...2011. године, која је тада похађала трећи разред основне школе плаћа месечно 9.000,00 динара. Малолетна тужилја је сада завршила шести разред основне школе и њене минималне потребе за храну, гардеробу, школски прибор, хигијену и џепарац (одлази у позориште, на рођендане, на плес и такмичење из плеса) су око 35.000,00 динара. Законска заступница мајка је сносила трошкове тужиљиног рођендана у износу од 200 евра, платила је школске књиге 10.000,00 динара, ескурзију 6.000,00 динара. Малолетна тужилја живи са мајком у изнајмљеном стану по цени од 150 евра месечно, режије лети плаћа 10.000,00 динара, а зими 20.000,00 динара. Законска заступница мајка има зараду од 50.000,00 динара. Тужени је здрав и радно способан, по занимању је ..., запослен је у ... и остварује зараду од 600 евра, а према сопственом казивању живи у изнајмљеном стану са другом женом са којом има петогодишње дете за чије је издржавање потребно 100 евра месечно. Супруга туженог остварује зараду од 450 евра Тужени закуппину плаћа 330 евра, а режије 250 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев применом члана 164. Породичног закона, јер су закључили да су испуњени услови за измену висине издржавања повећањем у односу на износ којим је претходном одлуком суда тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне тужиље.

Ревизијом се неосновано побија правилност примене материјалног права.

Према члану 164 Породичног закона Републике Србије висина издржавања може се смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Имајући у виду наведено, правилан је закључак нижестепених суда да су се измениле околности од доношења раније одлуке, у смислу члана 164 Породичног закона Републике Србије, јер је малолетна тужилја од доношења претходне одлуке старија скоро три године и завршила је шести разред, па с обзиром на њен узраст и неопходност редовног школовања као и похађања ваннаставних активности за њен правилан развој, уз опште познату чињеницу повећања трошкова живота, потребе малолетне тужилје су веће него у време доношења претходне одлуке о издржавању и правилно су процењене на 35.000,00 динара.

С тим у вези, правилно су нижестепени судови закључили да је тужени као дужник издржавања у могућности да доприноси издржавању малолетне тужилје у

досуђеном износу и поред утврђених околности да тужени живи и ради у Хрватској, да је по занимању ..., висину зараде коју оставрује, његових месечних трошкова живота као и постојања обавезе издржавања малолетног детета од пет година, поред малолетне тужиље. Наиме, законску обавезу издржавања малолетног детета старости од пет година, поред туженог има и његова садашња супруга која је такође запослена и остварује зараду, па та законска обавеза не пада само на терет туженог. Осим тога, тужени је здрав и радно способан, па евентуално недостајућа средства за издржавање у циљу извршавања своје законске обавезе (поред зараде), може да оствари додатним радним ангажовањем. Остатак до утврђених потреба, како то правилно закључују и нижестепени судови, биће подмирен средствима мајке, која свакако трпи нешто већи терет законске обавезе издржавања јер има нижа примања и самостално врши родитељско право над малолетном тужиљом. На тај начин за малолетну тужиљу биће обезбеђен животни стандард сагласно члану 160 и 162. став 3 у вези члана 154. Породичног закона, а егзистенција туженог, као дужника издржавања неће бити угрожена.

Имајући у виду наведено, нижестепени судови су одлуку у овој правној ставри донели правилном применом члан 164. Породичног закона Републике Србије, па су супротни наводи ревизије неосновани.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић